Pravda o Hirošimě a Nagasaki: letos uplyne 75 let od jednoho z nejhorších válečných zločinů

- CZ24 News | 15. června 2020

Velmi charakteristická je právě ta skutečnost, že USA shodili atomové bomby na dvě civilní města, ale hlavní vojenskou námořní základnu Japonska Kure vynechali. Dodnes se učí, že svržení atomových bomb bylo nezbytné a vedlo k rychlejšímu ukončení války. Je to naprostá lež a výmysl. Pět z šesti šestihvězdičkových generálů považovalo atomovou bombu za morálně zavrženíhodnou a z vojenského hlediska za bezcennou. Netušili ovšem, že o válku s Japonci už dávno nešlo – šlo o poválečné vydírání Sovětského svazu.

Generál a pozdější prezident Eisenhower k tomu uvedl:

,,Ze dvou důvodů jsem byl proti – Japonci byli připraveni kapitulovat a nebylo nutné na ně tu příšernou věc shodit. Za druhé, nelíbilo se mi, že budeme první, kdo takovou zbraň použije“.

Stejně smýšlel i vrchní velitel vojsk v Tichomoří MacArthur. I on považoval atomovou bombu za zhola zbytečnou a po válce řekl, že Japonci by kapitulovali ihned v květnu, kdyby jim USA potvrdili, že si mohou ponechat císaře. Hlasy proti bombě byly v americké armádě tak silné, že ministr obrany Groves zakázal generálům se veřejně vyjadřovat k jadernému úroku. Proti svržení bomb byla i naprostá většina vědců, která na bombách pracovala.

Bylo však rozhodnuto, že atomovky musí být použity za každou cenu. Cílem bylo zastrašit SSSR a v podstatě celý svět, dále také vyzkoušet v praxi účinky nové zbraně proti reálné infrastruktuře a živé síle (obyvatelům měst). Vojenští a další experti po válce zkoumali účinky exploze v různých situacích a zónách od epicentra výbuchu a jejich následky na přeživších. Mezi vybranými cíli byla civilní města Hirošima (v srpnu 1945 zde žilo 350 000 obyvatel, z nichž do roku 1950 zemřelo 200 000, z toho 80 tisíc okamžitě při explozi) a Nagasaki. V obou městech na následky výbuchu a ozáření zemřelo dohromady mezi 300 až 350 tisíci lidmi. O osudu mnohých se přitom dodnes nic neví. Zmizeli, jejich těla se nenašla. Americký prezident Truman z toho byl nadšený. Běhal po palubě křižníku Augusta a všem vyprávěl o své skvělé bombě, když řekl: „Tohle je ta největší událost v dějinách”. Ano byla, ale v úplně jiném smyslu než pomatený Truman myslel. Oproti legendě je třeba dodat fakta: Japonci nekapitulovali.

Vzápětí Stalin zaútočil na Koreu, Kurily a Sachalin. Než mohli Japonci na útoky Sovětů reagovat, svrhli Američané plutoniovou bombu na Nagasaki. Výbuch okamžitě zabil 40 000 civilistů a 100 000 podlehlo nemoci z ozáření v následnících letech – žen dětí a starců a pouhých 250 vojáků. Ale ani tato zrůdnost nevedla Japonce k bezpodmínečné kapitulaci a ani nemohla. Generál Kawabe po válce řekl: ,,O Nagasaki jsme se dozvídali postupně – v porovnání s tím byl pro nás obrovský šok vstup sovětů do války, protože toho jsme se neustále obávali. Děsili jsme se toho, jak se proti nám obrací mohutná Rudá armáda, která dobyla půl Evropy.“. Japonský premiér Suzuki po sovětském útoku prohlásil: ,,Japonsko musí ihned kapitulovat jinak Sověti obsadí nejen Mandžusko, Koreu a Karafuto ale i Hokkaido a Japonsko přestane existovat. Jakmile se domluvíme s Američany, musíme válku ukončit.“ 14. srpna, uprostřed sovětské ofenzívy, která zlikvidovala miliónovou Japonskou armádu v Mandžusku, nařídil císař definitivní kapitulaci.

Truman věřil, naivně a mylně, že svrhnutím bomby opravdu uspíší kapitulaci Japonců bez sovětské

pomoci a nebude tedy muset splnit sliby, které Sovětům a Stalinovi dal Roosevelt ohledně územních zisků a hospodářské pomoci. Stalin si to uvědomil a na jednání své vlády podotkl, že Američané využijí svého atomového monopolu, aby v si v Evropě diktovali podmínky, ale on na vydírání nepřistoupí. Nařídil sovětské armádě, aby urychlila vstup do války v Asii a sovětským vědcům, aby urychlili práce na atomové bombě. Sovětská rozvědka o projektu Manhattan (krycí označení operace na výrobu atomové bomby) věděla a nasadila své informátory k získání utajovaných detailů projektu. Americká vláda považovala bombu za svůj trumf nad Stalinem. Ve skutečnosti však jen donutili Stalina změnit strategii. Z přátelské na nepřátelskou. Nagasaki a Hirošima byly pro sověty šok. Větší, než pro Japonce, protože bombardéry plošně japonská města vyhlazovaly každý den a s daleko větší razancí, jako například bombardování Tokia v březnu 1945, kde americké bombardéry zaživa upálily 100 000 civilistů zápalnými bombami (pach spálených těl byl tak silný, že posádky bombardérů druhého a třetího sledu zvracely). Stovky bombardérů a tisíce bomb nebo jeden bombardér a jedna bomba – výsledkem bylo vždy zničené město. Stalin ihned pochopil, že tato zbraň není namířena proti Japonsku, ale proti Sovětskému svazu. Jeho nedůvěra vůči spojencům ihned vzrostla a přesvědčila vedení sovětů o tom, že je třeba udržet mohutnou pozemní armádu a s ní kontrolovat co největší území, aby se snížily dopady jaderných útoků. Atomové bomby vedly Stalina k přesvědčení, o nutnosti ovládnou co největší kus osvobozené východní Evropy a samozřejmě vedly k urychlení prací na vlastní atomové zbrani.

Lze tedy konstatovat, že jaderný útok na japonská města v podstatě spustil Studenou válku mezi SSSR a USA. Nedávno V. V. Putin okomentoval v rámci vztahů s USA události v Hirošimě a Nagasaki takto ,,Dvakrát už použily (USA) jaderné zbraně, kdo nám zaručí, že to neudělají potřetí“.

Daniel Novák